

MINDSZENTILAP

Egyes szám 10 fillér
Félévre 3 K * Egy évre 6 K.

Megjelen minden
vasárnap

A kibontakozásért.

A nagy probléma, amely a most folyó harcok felszínén láthatatlan árnyékként mozog, első sorban semmi esetre sem az, hogy ki lesz a fizikai győztes, hanem a béke kérdése, amely minden körülmények között dülőre fog jutni.

Az események elfogulatlan szemlélői abban minden esetre megállapodhatnak, hogy a világháború erkölcsi győztese bárminő végeredmény esetén is első sorban Németország lesz, amely mint faj, olyan fajokkal vette föl sikeresen a küzdelmet, amelyek számbelileg és az évszázadok során gyűjtött szellemi tőkével nyolc—tízszerezten tulszárnyalták őt.

A germán akaratnak és energiának olyan produktumait csodálhattuk e két esztendő alatt, amelynek második fordulója holnap következik el, hogy az előrelátható status quo esetén is az egész világ az elismerés babérait fogja lerakni Németország lábai elé.

Függetlenül ilyenformán attól a kérdéstől, hogy ki lesz az erkölcsi győztese a világháborúnak, már most kialakul az a tény, hogy az angol-francia offenzívából, az orosz harctéren lejátszódó eseményekből s a nagy összecsapás egyéb mellékhatásaiból okvetlenül ki kell sarjadni a kibontakozásnak is.

Ántánt-lapok szélesen, nagy kommentárokkal tárgyalják Haig tábornoknak, az angol fővezérnek azt a kijelentését, hogy a háborúnak el kell dőlnie a nyugati csatamezőkön. Haig — ha igaz — ezzel kapcsolatban még azt is hangoztatta, hogy az ántánt most ki fogja kényszeríteni a békét.

Mit jelentsen ez a homályos nyilatkozat? Azt-e, hogy az ántánt, bármiképen végződjék is a nyugati csata, meg akar békülni mesterségesen teremtett ellenségeivel, avagy csak azt, hogy az ántánt csak akkor köt békét, ha kiszorítja a németeket Franciaországból és Belgiumból?

Bizonyos, hogy az ántánt közleménye úgy fogja föl Haig nyilatkozatát, hogy az döntő győzelem esetére szóló konzekvencia. De mi lesz, ha a francia és angol fegyverek nem fognak többet elérni, mint amennyit eddig elértek? Mi lesz ha a mérleg továbbra is a két esztendő alatt elért egyensúlyban marad? Akkor is békét köt-e Anglia Németországgal?

Ezek a kérdések, amikre Haig tábornok nyilatkozatából nem lehet pozitív feleletet kapni. Félő, hogy az angol gőg eleve föltételezi a maga számára a döntő győzelmet s még most sem hajlandó kombinációiba belevenni azt az eshetőséget is, hogy a németek sziklaszilárdan

kiállják a legrettentőbb rohamokat is s a harcterek helyzete csekély változásokkal olyan marad, amilyenné két esztendő példátlan erőfeszítései alatt a központi hatalmak alakították. Vajjon remélni lehet-e, hogy ez az eshetőség ugyancsak józanabb fölfogásra fogja hangolni az ántánt háborús közvéleményét s a Rajnán túl is belátják, hogy a háború mesterséges kinyújtása csak növelheti a népek lelkében szunnyadó elkeseredést, de meglepetésszerű fordulatokat már nem hozhat?

Majd elvállik. Egyelőre a tiszta helyzet az, hogy az angol-francia offenziva háromszoros örült támadás után ma megelégszik kisebb pozíciós támadásokkal is s inkább az ellanygulás, mint a fokozás tüneteit mutatja.

Az új termés.

Az új termést illető kormányrendeletek népszerű ismertetését közli a „Néplap“, melyből az alábbi kivonatot adjuk:

A háború két esztendeje alatt megérthette mindenki, hogy éppen mert háború van, azért kénytelen a kormány a termés felől rendelkezni. Hiszen ha ezt nem tenné, nem tudhatnánk vitéz katonáinkat rendesen élelmezni és polgártársainknak az a része, amelynek termőföldje nincsen, nem juthatna kenyérhez.

Ugy kell felgondolni most a dolgot, hogy mi most mindnyájan, puska nélkül ugyan, de a termésünkkel, a földünkkel, a jószágunkkal és mindenünkkel védő katonái vagyunk az országnak és amint csufos zürzavar és kudarc lenne a háború vége, ha minden katona a maga feje után menne és nem a vezérek parancsa szerint, éppen úgy, ha mi itthon való polgári katonák nem a vezérek rendelete szerint járnánk el, csufos zürzavar, kudarc és vesztes lenne a dolog vége. Egy katonának se jutott még az az eszébe, hogy a harctéren ne teljesítse a parancsot, mi itthonvalók sem lehetünk hátrábbvalók, teljesítsük tehát pontosan azt, amit az ország érdekében elrendeltek.

A kormány rendelete értelmében az idejé buza-, rozs-, kétszeres-, köles-, árpa- és zabtermés országos zár alatt van, ami azt jelenti, hogy egyikünk sem tehet a termésével azt, amit akar és mindnyájan csak azt tehetjük, amit e rendeletek megszabnak.

A kormányrendelet először is azt mondja, hogy terméséből minden gazda visszatartathat annyit, amennyi a jövő 1917. évi augusztus hó 15-éig háztartási és gazdasági szükségletre jár.

Gazdasági szükséglet címén annyit tarthatunk vissza, amennyi 1917. évi augusztus hó 15-éig a eselések és munkások járandóságára, konvencióra, aratórészre, cséplőrészre kell, továbbá visszatartathatjuk azt, ami vetőmagnak kell és ami állatainknak szükséges.

Ami a jogosan számításba vett háztartási és gazdasági szükségleten felül termésünkben meg van, azt jogunk van eladni, de csak olyan embernek, akinek vásárlási igazolványa, vagyis engedélye van arra, hogy a maga szükségletére (és nem üzletre) terményt vehessen bizonyos mennyiségben, továbbá eladhatjuk terményünket a Haditermék Részvénytársaság bizománnyosának, aki azért veszi a terményt, mert a Haditermék Részvénytársaság útján látjuk el a hadsereget és a nem termelő fogyasztókat kenyérrel.

Ha valakinek, akinek vásárlási igazolványa volt, termésünkben eladtunk, a vásárlási igazolványt tegyük el és őrizzük meg, mert ha számon kéri majd tőlünk, hogy hová lett a termésünk, ezzel az irással bizonyíthatjuk, hogy nem jogtalanul jártunk el.

A maga házi és gazdasági szükségletére jogosan visszatartott termést a gazda megőröltheti. Semmiféle malom sem őrlhet azonban

másként, csak hogyha a gazda a községi előjáráságtól őrleési tanusítványt kapott. A községi előjárás megállapítja, hogy a gazda helyesen számította-e ki a szükségletet és jogosan tartotta-e vissza annyit, amennyit visszatartott és amennyit öröltetni akar és ha igen, akkor kiállítja a tanusítványt, amelyet azután a malomnak kell átadni.

Minden malom csak vámórlést végezhet vagyis pénzért nem lehet öröltetni. Az, hogy mi az őrleési vám, nincs a malmok tetszésére bízva, hanem azt a vármegye állapítja meg. A vám azonban tíz percentnél semmiesetre se lehet több.

Bárha azt hisszük, józan ember nem igen fog iparkodni a rendelet szabályai alól kibujni, mégis elmondhatjuk azt is, hogy a büntetések nagyon szigorúak. Először is hat hónapig terjedhető elzárással és 2000 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel. Büntethető az, aki a rendeletet megszegi, de ezenfelül a tilalmas cselekedet által elért nyereségnek kétszeresével is büntethető a tettes.

A kormány rendeletében foglalt szabályokat mindenki megértheti és megtarthatja, csak azok fogják a fejüket vakarni, akik azon jártatják eszüket, hogy hogyan lehetne mégis valami huncutságot kitalálni, úgy hogy a törvényes szabály alól, amely mindenkire egyformán vonatkozik, épen csak ők tehessenek kivételt. Hát ha akadnak ilyen emberek, azok majd megütik a bokájukat úgy, hogy holtig sántíthatnak belé.

Mi óva intünk mindenkit minden törvényteleniségtől.

Bár a kormányrendeletet már előzőleg részletesen ismertettük, a fentieket mégis szükségesnek tartottuk a közönség tájékoztatására ismételtelen elmondani.

Felmentések megszorítása

A felmentettek behívása dolgában többféle tulzott és alapelkülkü közlemény jelent meg a lapokban. Tájékoztul itt közöljük a „Külügy-Hadügy“ autentikus cikkét erről a kérdéstről:

Egyelőre ellenőrizhetetlen források nyomán legutóbb ismét felmerült az a híradás, hogy a kormány a felmentések megszorításával foglalkozik.

A kormány álláspontja általában az, hogy a katonai felmentések határa betelt és újabb felmentést nem engedélyez. Csak a legkritkább esetekben, az igazi nélkülözhetetlenség bizonyításával szemben tesz a kormány az újabb kérvények elbírálásánál kivételt, de itt is

fenn áll az az elv, hogy csak az idősebb népfelkelőkről lehet szó. Így az első hat fiatal évfolyamból senki sem menthető fel.

Ami a felmentettek behívását illeti, ez iránt még nincs végleges intézkedés. A hadvezetőség, mely a katonai felügyelet alatt álló vállalatoknak bizonytalan időre felmentett alkalmazottaitól egy részt már eddig is bevonultatott, hír szerint az ősszel a felmentettek nagyobb részét, amennyiben nélkülözhetetlenségük a szigorubb mérlegelésnek nem felel meg, az illetékes népfelkelő parancsnokságok utján, a szükséghez képest, fokozatosan behívhatja katonai szolgálattételre. Egyik forrás szerint legkö-

zelebb várható a fiatalabb évfolyambeli felmentettek részleges behívása.

A felmentések korlátozásával van állítólag összefüggésben az az intézkedés, hogy a legutóbbi pótszemléken újraszorozott és alkalmasokká vált hadkötelesek behívását elhalasztották.

Julius közepére tervezték a behívásokat, de ezt a terminust kitolták és lehet, hogy csak augusztus végén lesznek a bevonulások, amikorra befejeződik mindenütt az aratás és a felmentések ügye körül is fog történni valami.

Ezen hirt a Budapesti Tudósító a mai napon cáfolja és tévesnek jelzi.

A főzelék és zöldség eltevése.

A háborus viszonyok nyomán egyre növekedő gazdasági válság a hadviselő népeket takarékos életre a meglévő értékek megbecsülésére és főképpen az élelmiszereknek gazdaságosabb használatára tanította.

A hadseregnek rendkívül nagymértékű fogyasztása az ország szarvasmarhaállományát napról-napra csökkenté, a hus ára tehát mind egyre növekvőben van.

A drága hus helyett növényi éledelek fogyasztása a háboru előtti időkhöz képest megnövedett. Ezért kell a hüvelyeseket és egyéb konyhakerti növényeket, melyeknek nagy a tápláló értékük, megbecsülni. A főzelékekre azokban a hónapokban is nagy szükség van, amelyekben nem teremnek, tehát piacra sem kerülnek. Aki tehát a főzelékeket télire már jóval előbb elteszi, az néhány hónapra való élelemről gondoskodik.

A főzelékek eltevésének (a konzerválásnak) az a célja, hogy a konyhakerti termények meg ne romoljanak és jóízűek maradjanak, esetleg az eredeti színüket és ízüket is megtartsák.

A megromlástól úgy óvják meg a főzeléket, hogy a benne vagy rajta levő és szabad szemmel nem is látható kis penészgombákat, élősködő kis élőlényeket elpusztítják. Az elpusztítás úgy történik, hogy a főzelékből elvonják a vizet, tehát kiszáritják (ez az úgynevezett aszalás), vagy pedig ecetet, sőt tesznek a főzelékre és így az ártalmas gombákat megölik. Azonkívül az eltett főzeléket légmentesen el is zárják: ez különösen a sós vízben főtt főzelékeknél fontos.

Ha az elzárás nem elég jó, meglazul, akkor levegő jut az edénybe és a főzelék penészes lesz.

Az eltett főzeléket időnként meg kell vizsgálni, mert ha romlást, penészedést idejében észreveszik, a bajon még segíteni is lehet. A romlásnak indult részt óvatosan leemelik és az edényt jól lekötik.

A főzelékeken levő élősdigombákat a főzés közben fejlődő me-

leg öli meg. A főzelék hosszas főzése felesleges, mert az eltett termény így színét vesztheti, vagy összezsugorodik, azonkívül a benne levő értékes táplálóanyagok egy része is elvesz.

Az ecetbe tett főzelékeknél viszont arra kell ügyelni, hogy a gazdasszony jóminőségű, erős bor-ecetet, nem pedig úgynevezett „ecetesszenciát“ (mesterséges ecetet) használjon. A gyárilag készült és bádogdobozokban árusított „főzelékkonzervek“ néha azért olyan izetlenek és élvezhetetlenek, mert mesterséges ecettel készültek.

A kerti terményeknek legolcsóbb és legegyszerűbb feldolgozási és eltartási módja az aszalás. Nem kell hozzá nagy befektetés vagy különösebb szakértelem. Ahol takaréktűzhely van, — enélkül pedig háztartást elképzelni nem lehet — ott főzés közben is lehet aszalni. Ily módon az aszalás olcsó és amellet aszalással (száritással) kis helyen sok táplálóanyagot lehet felhalmozni.

Az aszalt zöldségből a felesleges vizet elvonjuk: ez is a célja tulajdonképpen az aszalásnak. A friss zöldség 75% (75 százalék) vizet veszít ilyenkor, vagyis súlyának háromnegyed részét, sőt sokszor ennél többet is, térfogata pedig felére vagy negyedére zsugorodik össze.

Ez magyarázza meg azt, hogy 15—20 dekagramm száritott (aszalt) zöldség 6 személyből álló családnak egyszeri étkezésre elegendő. Az aszalásnak még az az előnye is van, hogy a száritott főzeléket és zöldséget évekig is el lehet használni tartani.

Aszalni minden konyhakerti terményt lehet. Fialat és frissen szedett zöldség lesz a legízletesebb. A zöldbabból két felét szoktak aszalni: a közönséges zöldbabot és a sárgás viaszbabot; azt felszeletelve, ezt pedig egészben. Mindkettőt akkor aszalják, mikor még nem szállás. Leszedés után jól megmossák, szitára teszik és a vizet lecsepegtetik róla. Azután

felszeletelik és meggőzölik vagy főzik. Gőzölés után a babot 65 fokos hőmérsékleten aszalják.

Cukorborsóból az édes, egészen gyenge borsó bizonyult a legjobbnak az aszalásra. A hüvelyekből kifejtik a szemet, megmossák, 6—10 percig gőzölik, utána aszalják úgy, mint a babot. Káposzta, kel, karfiol, karaláb, sárgarépa, zeller szintén aszalható. A karfiolt szétszedik, levagdossák az ágocskákat és felhasználható gőzölik. A káposztát és kelt durván meggyalulják és a vöröskáposzta kivételével szintén forrázzák. Ha félig megaszalódtak, megszokták forgatni.

A karalábót és a sárgarépát pálcikákra vagy karikákra metelik és 10 percig tartó gőzölés után óvatosan aszalják.

A vöröshagymát és pórét karikára vágva, lemosva, gőzölés nélkül szokták szárítani. A sóskát, labodát, zöldkaprot, zeller és petrezselyem zöldjét és a majoránna levelet először lemosják, azután szitára téve szikkasztják és csak azután aszalják.

Az aszalványokat, ha nagyobb mennyiségű, zsákokban vagy bádoggal bélelt ládában tartják. Ha kevesebb, akkor zacskóba kötözve és felaggatva szokták a jövő termésig, sőt tovább is eltartani. Száraz, sötét és szellős helyre teszik, mert a világosság a színt megromtja; meleg helyen — különösen, ha nincsen jól bekötve a zacskó — könnyen megmosolyodhatik, nyirkos helyen pedig a penész tehetne benne kárt. Használat előtt jól megszokták mosni, leforrázás után pedig egy éjjelen át áztatják. Ilyenkor újra elveszi az aszaláskor elvesztett vizet és visszanyeri alakját.

Bár mindenki készíthet magának aszalócserényt lécből és sűrűfonású sodronyhálóból, azonban készen vásárolva sem kerül sokkal többbe. Vannak igen jól használható „tűzhelyaszalók“, melyeket a takaréktűzhely tetejére lehet állítani és szép, izléses aszalványokat lehet rajtuk készíteni. Ilyen háztartási tűzhelyaszalót az Országos Központi Hitelszövetkezet (Budapest, Baross-utca 13. sz.) jutányosan árusít. Ezzel a tűzhelyaszalóval igen szép aszalt gyümölcsöket is lehet készíteni és a beszerzési ára igen hamar megtérül.

Németországban alig van háztartás tűzhelyaszaló nélkül. A takarékos német gazdasszony a zöldség és gyümölcs egész évi szükségletét akkor szerzi be, mikor érésük idején nagy mennyiségben kerül piacra, tehát olcsóbb árban kapható. Aszalással száritja meg és így előrelátással, takarékosággal könnyíti a háztartás gondjain.

HIREINK

1906

— **A hentesáruk legmagasabb ára.** Dr. Dósa István főszolgabíró hirdetmény útján közli a közönséggel, hogy az élő sertés és a sertéstermékek kilónkinti legmagasabb ára kicsinybeli eladásnál — tekintet nélkül arra, hogy az eladás a termelő- vagy viszontelárusító útján történik-e — a következőképpen állapított meg:

1. Olvasztott disznósir 9 K 50 f.

2. Háj 8 K 70 f.

3. Nyers szalonna 8 K 50 f.

4. Elkészített szalonna (sózott, füstölt, paprikás, főzött, abált, csemegeszalonna) 9 K 50 f.

5. Friss sertéshus: a) karéj (lapockától keresztcsontig terjedő rész) 6 K 80 f; b) combhus (csont nélkül) 7 K 20 f; c) paprikásnak való (fej, nyak, oldalak, csülkök) 5 K 50 f.

6. Kolbász: a) nyers kolbász 7 K 20 f; b) füstölt kolbász 8 K 50 f.

7. Füstölt sertéshus: a) csont nélküli hus 9 K, b) oldalas és lapocka 7 K.

8. Sonka: a) nyers sonka kikészítve 9 K, b) főtt sonka 11 K.

Ezen árak az átvétel helyén és készpénzfizetés mellett történt eladás esetére értendők.

Aki a fenti áraknál magasabb árakat követel vagy szolgáltat, ugyiszintén az is, aki a legmagasabb árakra vonatkozó rendelkezéseket bármi módon kijátsza vagy kijátszásoknál bármi módon közreműködik — kihágást követ el és 6 hónapig terjedhető elzárásra és 2000 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Kihágás miatt nem büntethető az, aki a követelt árt a jelen rendelet ellenére megígérte vagy megfizette, ha a kihágást a hatóságnál feljelenti.

A rendelet e hó 26-án kelt és aznap érvénybe is lépett.

— **Hódmezővásárhely fél millió kölcsöne.** Hódmezővásárhely város rendkívüli közgyűlésén Cicatricis Lajos dr. főispán elnöklésével elhatározta, hogy ötszázezer korona függő kölcsönt vesz fel a folyó kiadások fedezésére, mivel a háború következtében a bevételek csökkentek és a kiadások szaporodtak. A fél millió korona kölcsönt az ottani négy pénzügyintézetnél veszik fel az osztrák-magyar bank kamatlába mellett.

— **Tűz.** Pálinkó Flórián vasutmenti házában pénteken délután kigyuladt egy kazal szalma, melytől tüzet fogott a mellette levő kerítés is. Szerencsére a gyorsan kivont tűzoltóságnak sikerült a tüzet lokalizálni és a lakóház épességben megmaradt. A tüzet állítólag gyufával játszó gyermekek idézték elő.

— **Tiszába fult lovak.** Kamocsay Sándor, a Szegvár melletti tételháti uradalom intézője e hó 26-án délután kikocsizott a gazdaságba, hogy ott intézkedéseket tegyen. Miután a gazdaságnak tiszamenti részét is megtekintette, elhatározta, hogy megfürdik a Tiszában. Alighogy hozzálátott a fürdéshez, észrevette, hogy a partmenti füzesek alatt pihenő lovak hirtelen megbokrosodtak. A lovak örült vágatással egyenesen a Tiszába szaladtak,

magukkal huzván a kocsit is, melyen Sinka István 42 éves kocsis ült. Sinka, aki nem tud uszni, már-már elmerült a hullámokban, amikor a derék intező utána ugrott és hosszas küzdelem után szerencsésen kihuzta a partra. Ott aztán hamarosan magához tért. Azt állítja a kocsis, hogy a lovak valami bögöly nevű légy csipésétől bokrosodtak meg. A 4000 korona értéket képviselő lovakat másnap reggel a mindszenti alsó kompjárónál kocsi-val együtt kifogták.

— **Vetőmageladás.** A földművelésügyi minisztériumhoz sok kérvény érkezik, melyben egyes termelők engedélyt kérnek arra, hogy az általuk termesztett jobb minőségű vagy nemesített gabonaféléket termelőknél vetőmagul eladhassák. Miután a gabonaművek zár alá vételéről szóló kormányrendelet szerint csak magnemesítéssel foglalkozó termelők kaphatnak engedélyt arra, hogy vetőmagot közvetlenül termelőnek eladhassanak s az utántermelők magnemesítőknek nem tekinthetők, a földművelésügyi miniszter értesítette a gazdasági egyesületeket, hogy olyan termelőknél akik, nem magnemesítők hanem csak utántermelők, nem adhat engedélyt arra, hogy vetőmagot a megállapított maximális áron, akár annál magasabb áron közvetlenül termelőknél eladhassanak, hanem ugyanezen rendelet szerint gazdasági egyesületek és szövetkezetek kaphatnak engedélyt arra, hogy a földművelésügyi miniszter által megállapított feltételek mellett az ilyen utántermelt nemesített magvakat vagy már vetőmagul különösen alkalmas kiváló magvakat megvásárolhassanak s a termelők részére tovább árusíthassanak. Az ily kérelmeknél mindig meg kell jelölni, hogy az illető egyesület vagy szövetkezet mennyi magot akar vásárolni s azt minő feltételek mellett kívánja tovább árusítani, sőt ha a megállapított legmagasabb árnál magasabb áron kívánja a vetőmagul alkalmas terményt megvásárolni, meg kell jelölnie azt is, az minő nemesített fajta és kinek a termése. Magától értetődik, hogy a maximális árnál magasabb áron való vásárlásra az egyesületek és szövetkezetek is csak akkor kaphatnak engedélyt ha valamely elismert nemesített fajta utántermését kívánják megvásárolni.

— **Az aprópénz elrejtése.** A pénzügyminisztérium rendeletet adott ki, amely szerint a dohánykísérők a dohányvétel alkalmával kötelesek a vételár tíz százalékát aprópénzben fizetni s ha ezt nem teszik, a dohányárú jogosult a dosányok kiszolgáltatását megtagadni. Ezen rendeletnek az a célja, hogy az aprópénz eldugását megakadályozza, miután a jelenségek azt mutatják, hogy különösen faluhelyen a nép minden ok nélkül az aprópénzt elrejté és az-

zal a pénz forgalmát teljesen megbénítja. Tessék tehát a kereskedőknek is a népet felvilágosítani, hogy az aprópénz elrejtésének semmi értelme nincs és tessék követelni, hogy a kereskedésben is fizessenek aprópénzzel s akkor nem lesz akadálya annak, hogy viszont a kereskedő a dohányvételárnak egy részét aprópénzben egyenlítsse ki.

— **Fémtárgyak beszolgáltatása.** Augusztus hó 2-án délelőtt 9 órakor a község háza tanácstermében megkezdte működését a fémbizottság. A beszolgáltatás alá eső fémtárgyak ugyanott vétetnek át. Hogy mely tárgyak kerülnek requirálás alá, azt a főbb utcarészekben kifüggesztett falragaszokból lehet megtudni.

— **Jó lesz a libapásztorokat szemmel tartani.** Most, hogy a határ jórészt learatták s az apró jószágot kihajtják a tarlóra, jó lesz a libapásztorokat szemmel tartani az egész határban. Ezeknek a pásztoroknak nincs érzékük a tulajdonjog iránt. Hajtanak és legeltetnek mindenfelé s mig többen összeverődve játszanak, addig elszéledt nyájuk ugyancsak meglegeli a csomókat. De nagyobb károkat is okoznak e pásztorok. Mig a határt járják, lopnak mindenfelé, a krumplibokrokat felhuzgálják, a kukorica csöveket tördelik, szóval folytonos bosszantására vannak a gazdáknak e gyö-

nyörőséges csemeték. Jó volna közöttük egy kis rendet csinálni.

— **Ne adjunk ujságot a hadifoglyoknak!** A fővárosi lapok sok esetben közlik az ellenséges haditudósításokat, melyek a helyzetet természetesen az ő részükre tulságosan rózsás színben tüntetik fel. Az orosz foglyok közül igen sokan már teljesen elsajátították a magyar nyelvet, ezek a tudósításokat kész pénznek veszik s a jó kilátások reményében engedetlenek, dologtalanok s egymást bujtoztatják. Ne adjunk tehát ujságot a hadifoglyok kezébe s egyáltalában semmiféle közlést ne tegyünk nekik a hadihelyzetre vonatkozólag.

— **Drágább a kártya.** Mindig drága a kártya, mert sok egyszíntenciát, sok vagyont nyel el. Ez a legnagyobb drágasága. Azonkívül most van még egy mellékesebb drágasága is. Helyesebben drágítása. Ausztriában ujabban ismét fölemelték a játékkártya árát. Egyszer volt odaát a kártyaiparban áremelés, a békeidő áraihoz képest ötven százalékos. Ötven meg husz: az hetven. A legújabb drágítást meg is okolják a gyárosok. Ok mindig akad. Most a nyersanyagoknak, különösen a papirnak fokozódó drágasága. Mivel felelnek majd a játékosok a husz percentre? Husz perccel még dühösebben fognak kártyázni.

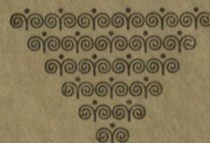
TELJESEN ÚJ MŰTEREM
MODERN BERENDEZÉS!

ÉLETHŰ

FÉNYKÉPEKET

MŰVÉSZIES
KIVITELBEN
KÉSZITEK!

HORVÁTH ANTALNÉ
MINDSZENT

— **Nagy tűz a dorozsmai szérűskertben.** Dorozsmán kedden este, az egyik szérűskertben, ahol sok gazdának a buzája volt osztagokba rakva, eddig ismeretlen okból hirtelen tűz támadt és rövid idő alatt a termés fele elpusztult. A kárt hozzávetőlegesen ötszáz métermázsára becsülik és a kár érzékenyen sújtja a dorozsmai gazdákat.

— **Nem lesz talpbőr őszig.** A talpnak dekánkénti maximális ára 16 fillérről 40, sőt 50 fillérré emelkedett. Az utóbbi időben pedig nincs is talpbőr. A hiányt bőrkereskedői körökben azzal magyarázzák, hogy a hadügyminiszterium őszig nem ad ki talpbőrt, hogy a közönség a nyáron el ne pocsékolja. Ősszel azután rendelkezésre bocsátják s így biztosítják a téli talpbőr-szükséglet hiánytalan kielégítését. Addig legfeljebb kivágott egész talpakat lehet kapni egyes helyeken és pedig dekáját, mivel erre a maximális ár nem vonatkozik, 50 fillérért.

— **Az új tizkoronás bankjegyek.** Az Osztrák-Magyar Bank július 24-én kezdte meg az új tizkoronás bankjegyek kiadását. Ezek az 1915. január 2-ről keltezett bankjegyek 150 mm. szélesek és 80 mm. magasak és egész terjedelmében vízjeles (a vízjel római tízes szám négyzetelakú, sötét rácszatban) papíron kettős nyomtatással készültek, az egyik oldalon magyar, a másikon német szöveggel. A bankjegy kétoldalának rajza és színe egymástól teljesen elütő. A tulajdonképpeni jegykép mindkét oldalán a felületnek körülbelül háromnegyed részét foglalja el, míg a fennmaradó csak részben nyomással ellátott negyeden a vízjegy szabadon jelenkezik. A magyar szövegű oldalon úgy a jegykép rajza, valamint az alap is tarka. A jegyek legszélső bal negyede a magyar szent korona országainak díszítménnyel övezett kékszinű címerét ábrázolja, fölötte jobbra és balra a 10-es szám és a címer alatti vignettán fehér színben, kék alapon az értékjelölés: tíz korona olvasható. A német szövegű oldalon a jegykép kék. Az értékjelölés nyolc különböző nemzetiségi nyelven olvasható az új bankjegyen.

— **Emelkedik a bor ára.** Ma már mindenünnen ismeretes jelentések alapján mindjobban ismeretes lesz, hogy milyen szüreti eredmények várhatók. Ritka az a vidék, hol a peronoszpóra nagy pusztítást ne csinált volna. Ennek következtében az óbor ára egyre emelkedik s azok a szerencsés gazdák, kik termésük egy részét megtudták menteni, szépen fognak pénzelni.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

HORVÁTH ANTAL

Nyomatott Horváth Antal grafikai műintézetében.

Tiszántuli járás főszolgabirájától.
Ad. 1799-1/1916. szám.

Pályázati hirdetés.

Szegvár községben üresedésben levő 2 bábai állásra ezenel pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy pályázati kérvényüket hozzám

a folyó évi augusztus hó 1-én délelőtt 10 órakor megtartandó választási eljárásig nyujtsák be.

A pályázati kérvényhez az 1908. évi XXXVIII. t.-cz. 27. szakaszában előirt képesítést igazoló okirat csatolandó, valamint igazolandó, hogy a pályázó magyar állampolgár és erkölcsileg kifogástalan.

Az egyik bábanak a belterületen, a másik bábanak pedig a külterületen az előljárárság által kijelölendő helyen kell laknia.

A bábai állással évi 240 korona járandóság jár. Ezért köteles a hozzáforduló szegény szülőknek ingyen, a nem szegényeknek pedig a képviselőtestület által a vármegyei közgyűlés jóváhagyásával megszabott díj mellett bábai segílyt nyujtani.

Mindszent, 1916. július 21.

Dr. Dósa
főszolgabíró.

Művészies
Nyomtatványokat
a háboru tartama alatt is
versenyképes áron szállitok.

HORVÁTH ANTAL
MINDSZENT.